

да не са подигнатъ подданицытъ му, като напоѣны
отъ суевѣрія. Той трѣбаше какъ-какъ да ги уплаши
или убѣди за да навѣдѣтъ вратъ подъ игото на
Черквата; за туй поиска да му опишѣтъ една галерея
отъ негова палатъ съ много и разны изобразе-
нія, заети отъ вѣтъя и новъ завѣтъ. Подканенъ отъ
сестра си на туй, Борисъ пратилъ да иска отъ Ви-
зантійския дворъ нѣкой искусенъ живописецъ, и тѣ
му пратили монаха *Методія*, който, между другого,
представилъ му страшна една картина на послѣднія
сждѣ или, какъто общо казватъ на второто прише-
ствие Христово.

Изясненіето на тѣзи картина задади страхъ и
на самага Бориса; той начнѣ да са бои отъ Бога
по-вече ножели отъ народа си. Тогазъ казва на се-
стра си, че не чака освѣтъ единъ христіанскы слу-
жигель за да са покрѣсти; тя не са забави чрезъ
Методія да повыка и брата му Кирилла, нареченъ
философъ поради голѣмата си ученость, и го кръ-
стихъ една нощъ прѣзъ 861 или 862 ⁽⁴⁰⁾ като му
далоха името на младия императоръ, *Михаилъ*, кой-
то му станѣ кръстникъ. Увѣряватъ ⁽⁴¹⁾ че обрядътъ
на кръщенъето станѣлъ не въ Преславъ, а близо до
Цариградъ, дѣто присѣдствувалъ и Константинопол-
скыйтъ Патріархъ, чутовныйтъ онзи Фотій; царятъ
са кръстилъ предъ войската си наедно съ болѣрытъ
и велможытъ отъ двора, които сѣ са напѣрили съ
него тамъ. Колкото за царското домородство исто-
рицытъ мълчатъ; види са, че Борисъ — Михаилъ
тогасъ ѣ былъ довець; споменува са само за двама
та му сынове, отъ които по-голѣмыйтъ, *Владимиръ*

⁽⁴⁰⁾ Положително не са знае годината, въ която
крѣсти Борисъ, но обыкновенно полагатъ туй да са
свършено въ годинытъ 861 — 862 или 863 — 864.

⁽⁴¹⁾ Глед. Исторіята Г-на *Голубинскаго*.